

Núm. de Protocol: SS-0038-2/05

TSA: 26/06

S E N T È N C I A NÚM. 08-2007

PARTS:

Apel·lant: CASS

Representant: D.A. (C.M.)

Advocat: A.M.

Apel·lada: C.A.V.C.

Representant: en nom propi

Advocat : B.C.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de gener de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número SS-0038-2/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència núm. 2006-021, de 24 de març de 2006, va estimar en la seva part subsidiària la demanda formulada pel Sr. C.A.V.C., va declarar no ajustada al Dret la decisió de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 25 de juliol de 2005 (que confirmava en alçada la de 21 de juny anterior) i que l'havien donat d'alta mèdica sense reconèixer-li cap malaltia invalidant, i li va reconèixer el dret de percebre una pensió d'invalidesa malaltia del Grup I amb efectes econòmics a comptar del dia 1 de juliol de 2005.

2.- La Caixa Andorrana de Seguretat Social interposa un recurs d'apel·lació contra la sentència demanant la seva revocació i la declaració de que les resolucions administratives són ajustades al Dret; considera que la prova pericial forense ha valorat incorrectament les patologies que presenta l'assegurat -que afecten al seu raquis cervical- la qual cosa comporta una incorrecta conclusió de la sentència, que a més ha tingut en compte factors personals de l'assegurat que només serveixen per modular el grau d'incapacitat.

3.- La representació processal de la part agent impugna el recurs d'apel·lació explicant com l'informe de l'assessoria mèdica de la CASS - que establia un 30 % d'invalidesa- ha estat desvirtuat per la prova del Servei de Medicina Legal i Forense -que estableix un 50 %- i compte tinguda la professió de l'assegurat (xofer d'autobusos) és correcta l'atribució d'un grau d'invalidesa com el que fixa la sentència.

4.- Les parts, en els seus respectius escrits de conclusions, han fet les manifestacions més adients als seus interessos i han quedat les actuacions vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La sentència del Tribunal de Batlles ha considerat que les lesions cervicals que pateix el Sr. V.C. -de 54 anys d'edat- li generen una minva del 50 % i compte tingut que no pot exercir la seva professió de xofer d'autobusos conclou que es compleix el requisit de disminució de la capacitat de guany d'almenys el 66 % de l'article 28 del Reglament Tècnic, i raona que en poder realitzar alguna activitat retribuïda li correspon la pensió del Grup I.

En el recurs d'apel·lació, la CASS sosté que el dictamen del Servei de Medicina Forense, que és el que fixa el percentatge del 50 % d'incapacitat, no és correcte, doncs dels dos informes dels serveis mèdics de la CASS i de l'altra documentació mèdica aportada a les actuacions se'n despèn que, seguint es criteris de la Guide Barème Padovani, el màxim d'incapacitat apreciable en el Sr. V. és del 30 %.

Tercer.- De les proves practicades se'n desprèn que l'assegurat pateix una limitació del 60 % de la mobilitat del raquis cervical i cervicàlgies amb ocasional sensació d'instabilitat i irradiació braquial dreta, però la Guide Berème Padovani atribueix el percentatge d'invalidesa del 40 al 50 % quan les lesions han deixat seqüeles anatòmiques i funcionals molt importants, i del 15 al 30 % quan es poden qualificar d'importants.

És aquesta -seqüeles importants en el raquis cervical- la qualificació que correspon realitzar, de conformitat a la guia de referència utilitzada en tots els informes mèdics oficials que han dictaminat a les actuacions (de la CASS d'1 de març de 2005 i de 18 de juliol de 2005) i el resultat de la qual no es contradiu amb els informes previs que va aportar en el seu dia el mateix assegurat (Dr. V., Dr. H.C. i Dr. A., de Clínica C.) doncs ni la naturalesa de les lesions que pateix ni l'abast de les seqüeles que suporta poden qualificar-se de molt importants, com ho va fer, erròniament, l'informe del Servei de Medicina Forense emès en el període probatori de la primera instància el 24 de novembre de 2005.

Per tant, a diferència del que estableix la sentència (minva del 50 %) la que li correspon és del 30 %.

Quart.- Tanmateix, per tenir dret a percebre la pensió d'invalidesa malaltia cal que la capacitat de guany hagi experimentat una notable disminució, d'almenys 66 % segons l'article 28 del Reglament Tècnic (que hagi disminuït la capacitat de treball en almenys 2/3 segons l'article 1 del Reglament d'aplicació número 18) i la capacitat de guany -o el que ve a ser

el mateix, la situació del malalt- es valora no solament tenint en compte l'estat general sinó també els altres paràmetres que estableix l'article 1 segon paràgraf del Reglament d'aplicació número 18, és a dir: l'edat, les facultats físiques i mentals i les seves aptituds i formació professionals; i si ateses totes aquestes circumstàncies, tot i que no pugui desenvolupar la seva professió habitual en pot dur a terme alguna altra se'l situa en el grup I, i en el grup II si es considera que no pot realitzar cap activitat.

Pel que fa a la possibilitat que el Sr. V.C. pugui seguir treballant en la seva feina de xofer d'autobusos a conseqüència de les lesions que pateix, queda ben demostrat que no pot fer-ho perquè encara que les lesions cervicals que pateix siguin importants (i no "molt importants" segons la Guide barème de Padovani) invaliden per a la conducció sostinguda d'autobusos i per tant per a una jornada laboral normal, i si es té en compte la seva edat (57 anys) i la seva escassa capacitat de dedicar-se a altra feina, correspon reconèixer-li una invalidesa permanent del Grup I, com va fer la sentència del Tribunal de Batlles, que cal confirmar.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència número 2006-021, de 24 de març de 2006, que es confirma. No es fa cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.